

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr. sc. Mirjane Juričić, predsjednice vijeća, Blanše Turić, Sanje Štefan, Borisa Markovića i Lidije Rostaš-Beroš, članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u postupku ocjene zakonitosti općeg akta povodom zahtjeva M. B. iz M. L., kojeg zastupaju M. H., M. D. B., I. B. i S. S., diplomirane pravnice iz Sindikata, Z., na sjednici vijeća dana 7. studenog 2018.

presudio je

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Podnositelj je ovom Sudu podnio zahtjev za ocjenu zakonitosti Odluke o koeficijentima za obračun plaće službenika i namještenika u Jedinostvenom upravnom odjelu Grada Malog Lošinja, Klasa: 120/01/18-01/02, Urbroj: 2213/01-01-18-2 od 8. lipnja 2018. objavljene u „Službenim novima Primorsko-goranske županije“ broj 19 od 15. lipnja 2018. godine, jer smatra da ta Odluka nije donesena sukladno postupku propisanom Zakonom o radu za njezino donošenje te smatra da je ista ništetna. Nadalje da je u Gradu M. L. kao poslodavcu ustrojena sindikalna podružnica Grada M. L. kao ustrojstveno tijelo Sindikata te da je 31. srpnja 2015. Sindikat dostavio gradonačelniku obavijest o imenovanom sindikalnom povjereniku. Nadalje se u zahtjevu poziva na odredbe Zakona o radu kojima je propisano da se poslodavac prije donošenja odluke važne za položaj radnika mora savjetovati s radničkim vijećem koje mu mora dostaviti podatke važne za donošenje odluke i sagledavanje njezina utjecaja na položaj radnika. Ističe kako se poslodavac nije savjetovao s radničkim vijećem odnosno sa sindikalnim povjerenikom pa je stoga odluka ništetna temeljem izričite odredbe stavka 12. članka 150. Zakona o radu. Nadalje smatra da iako u članku 150. stavku 2. Zakona o radu plaća nije izrijekom navedena kao jedna od važnih odluka o kojima se poslodavac mora savjetovati s radničkim vijećem da se prilikom donošenja odluke o koeficijentu radilo o odluci važnoj za položaj radnika jer plaća utječe na ekonomski status i kvalitetu egzistencije zaposlenih, imajući na umu da se spornom odlukom bitno umanjuju koeficijenti za obračun plaća.

Radi navedenog podnositelj smatra da se poslodavac prije donošenja Odluke o koeficijentima morao savjetovati s predstavnikom sindikata budući da u Gradu M. L. nije osnovano radničko vijeće, a kako to nije učinio Odluka se ima smatrati ništetnom.

Slijedom iznesenog predlaže Sudu da poništi Odluku o koeficijentima za obračun plaće službenika i namještenika u Jedinstvenom upravnom odjelu Grada Malog Lošinja.

Gradsko vijeće Grada Malog Lošinja u odgovoru na zahtjev navodi da je Odlukom o ustrojstvu i djelokrugu Jedinstvenog upravnog odjela Grada M. L., Gradska uprava grada M. L. organizirana kao Jedinstveni upravni odjel Grada M. L. Kako se radi o korjenitim promjenama organizacijske strukture gradske uprave valjalo je sukladno Pravilniku o unutarnjem redu Jedinstvenog upravnog odjela Grada M. L. u kojemu je detaljno razrađena sistematizacija radnih mjesta unutar odsjeka kao unutarnjih ustrojstvenih jedinica Jedinstvenog upravnog odjela Grada M. L. donijeti i novu Odluku o koeficijentima za obračun plaća službenika i namještenika u Jedinstvenom upravnom odjelu Grada Malog Lošinja. Predmetnom Odlukom nije došlo do smanjenja koeficijenata samo u odnosu na podnositelja nego su smanjeni i korigirani koeficijenti za pojedine kategorije radnih mjesta, a najviše vrednovana radna mjesta 1., 2. i 3. klasifikacijskog ranga. Dakle, radi se o korekcijama platnog sustava u gradskoj upravi i pravilnijeg nagrađivanja prema radu što je prema mišljenju Gradskoga vijeća ispravljena jedna od nepravdi i korigirane su plaće sa najvećim primanjima.

Što se tiče navoda da se u postupku donošenja predmetne odluke nije konzultirao sindikalni povjerenik koji u M. L. djeluje navodi da Zakon o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi daje ovlast predstavničkom tijelu jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave da donosi opće akte kojima se uređuju ustrojstvo i djelokrug upravnih tijela za obavljanje poslova iz samoupravnog djelokruga jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave i prenesenih poslova državne uprave te da isti zakon ne propisuje obvezu savjetovanja sa sindikalnim povjerenikom u postupku donošenja općeg akta kojim se uređuju plaće službenika i namještenika u jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave.

Isto tako mjerodavni propis Zakon o plaćama u lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi ne propisuje obvezu savjetovanja sa sindikalnim povjerenikom u postupku donošenja odluke o plaćama službenika i namještenika u jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave.

Nadalje, odredbom članka 3. stavka 4. Zakona o službenicima i namještenicima u lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi propisano je da se na pitanja koja nisu uređena tim ili posebnim zakonom propisima donesenim na temelju zakona ili kolektivnim ugovorom primjenjuju opći propisi o radu. Kolektivni ugovor za gradske službenike i namještenike Grad M. L. nema.

Prema članku 150. stavku 1. u vezi članka 153. stavka 3. Zakona o radu prije donošenja važne odluke za položaj radnika poslodavac se o namjeravanoj odluci mora savjetovati s radničkim vijećem odnosno sindikalnim povjerenikom kome mora dostaviti podatke važne za donošenje odluke i sagledavanje njezina utjecaja na položaj radnika dok je člankom 150. stavkom 3. istog Zakona izrijekom propisano koje su to važne odluke o kojima se poslodavac mora savjetovati s radničkim vijećem.

Polazeći od navedenih zakonskih odredbi Gradsko vijeće Grada Malog Lošinja smatra da nije osnovana tvrdnja da je u postupku donošenja osporavane odluke bilo potrebno primijeniti odredbu članka 150. stavka 1. Zakona o radu, odnosno smatra da ne postoji obveza savjetovanja sa sindikalnim povjerenikom u postupku donošenja predmetne odluke. Smatra, da je zakonodavac imao namjeru propisati savjetovanje sa sindikatima kod donošenja odluke

o plaćama, obveza bi bila nedvojbena, odnosno mjerodavnim propisima Zakona o plaćama u lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi ili Zakonu o radu ista bi bila propisana izrijekom.

Slijedom navedenog smatra da podnositelj zahtjeva nije naveo relevantne razloge niti okolnosti zbog kojih bi trebalo ocijeniti zakonitost Odluke o koeficijentima za obračun plaća službenika i namještenika u Jedinostvenom upravnom odjelu Grada Malog Lošinja pa predlaže da Visoki upravni sud Republike Hrvatske odbije zahtjev kao neosnovan.

Zahtjev nije osnovan.

Prema odredbi članka 83. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.- dalje: ZUS) postupak ocjene zakonitosti općeg akta Visoki upravni sud pokreće na zahtjev fizičke ili pravne osobe ili skupine osoba povezanih zajedničkim interesom ako je pojedinačnom odlukom javnopravnog tijela koja se temelji na općem aktu došlo do povrede njihova prava ili pravnog interesa. Zahtjev se podnosi u roku od 30 dana od dostave odluke.

Podnositelj je uz zahtjev za ocjenu zakonitosti Odluke o koeficijentima za obračun plaće službenika i namještenika u Jedinostvenom upravnom odjelu Grada Malog Lošinja (dalje: Odluka o koeficijentima) priložio rješenje o rasporedu na radno mjesto u Jedinostvenom upravnom odjelu Grada M. L. i određivanju koeficijenta za obračun plaće od 28. lipnja 2018. godine pa je stoga podnositelj osoba kakvu ima u vidu članak 83. stavak 1. ZUS-a.

Nadalje, nije sporno da je Gradsko vijeće Grada Malog Lošinja ovlašteno donositelj Odluke o koeficijentima koja jest opći akt u smislu članka 3. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima o čijoj zakonitosti odlučuje Visoki upravni sud.

Sporno je da li se u konkretnom slučaju radi o općem aktu – odluci kakvu ima u vidu odredba članka 150. i 153. Zakona o radu prije donošenja koje se donositelj mora savjetovati sa radničkim vijećem, odnosno sa sindikalnim povjerenikom.

Člankom 10. stavkom 1. Zakona o plaćama u lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi („Narodne novine“ 28/10.) propisano je da koeficijente za obračun plaće službenika i namještenika u upravnim odjelima i službama jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave određuje odlukom predstavničko tijelo jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave na prijedlog župana, gradonačelnika, odnosno općinskog načelnika.

Prema stavku 2. istoga članka Zakona koeficijenti za obračun plaće službenika i namještenika određuju se unutar raspona koeficijenata od 1,00 do 6,00.

Nadalje člankom 150. stavkom 1. Zakona o radu („Narodne novine“ 93/14.) propisano je da prije donošenja odluke važne za položaj radnika, poslodavac se mora savjetovati s radničkim vijećem o namjeravanoj odluci te mora radničkom vijeću dostaviti podatke važne za donošenje odluke i sagledavanje njezina utjecaja na položaj radnika.

Prema stavku 2. istoga članka Zakona važnim odlukama iz stavka 1. ovoga članka smatraju se osobito odluke o: 1. donošenju pravilnika o radu, 2. planu te razvoju i politici zapošljavanja i otkazu, 3. prijenosu poduzeća, djela poduzeća, gospodarske djelatnosti ili djela gospodarske djelatnosti, kao i ugovora o radu radnika na novog poslodavca, te o utjecaju takvog prijenosa na radnike koji su prijenosom obuhvaćeni, 4. mjerama u vezi sa zaštitom zdravlja i sigurnosti na radu, 5. uvođenju nove tehnologije te promjena u organizaciji i načinu rada, 6. planu godišnjih odmora, 7. rasporedu radnog vremena, 8. noćnom radu, 9. naknadama za izume i tehničko unapređenje i 10. kolektivnom višku radnika iz članka 127. ovog Zakona, te sve druge odluke za koje je ovim Zakonom ili kolektivnim ugovorom propisano sudjelovanje radničkog vijeća u njihovu donošenju.

Prema članku 153. stavku 3. istoga Zakona ako kod poslodavca nije utemeljeno radničko vijeće sindikalni povjerenik preuzima sva prava i obveze radničkog vijeća propisane

ovim Zakonom osim prava iz članka 164. stavka 2. ovoga Zakona na imenovanje predstavnika radnika u organ poslodavca iz članka 164. stavka 1. ovoga Zakona.

Nije sporno da u Gradu M. L. nije formirano radničko vijeće pa je stoga njegovu ulogu preuzeo povjerenik sindikata kako je to pravilno naveo podnositelj u svom zahtjevu.

Međutim, prema ocjeni ovog Suda nema osnove za primjenu članka 150. stavka 12. Zakona o radu i oglašavanje Odluke o koeficijentima ništavom budući da se ne radi o odluci kakvu ima u vidu članak 150. stavak 3. Zakona o radu prije donošenja koje je potrebno savjetovanje sa sindikalnim povjerenikom.

Nesporno je da plaća čija visina ovisi i o utvrđenom koeficijentu za pojedino radno mjesto ima važnu ulogu za svakog radnika/slужbenika/namještenika te da ima utjecaja na njegov položaj i ekonomsku egzistenciju, ali to nije ona važna odluka prije donošenja koje bi se poslodavac morao savjetovati sa sindikalnim povjerenikom i radničkim vijećem.

Savjetovanje sa sindikalnim povjerenikom nije propisano ni Zakonom o plaćama u lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi pa stoga nema osnove za ocjenu zakonitosti predmetne odluke i njezino oglašavanje ništavom.

Trebalo je stoga temeljem članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima zahtjev kao neosnovan odbiti.

U Zagrebu 7. studenog 2018.

Predsjednica vijeća
mr. sc. Mirjana Juričić, v.r.